

Publicerad 2017-07-11 13:25 av Lars-Olof Bergmark

*Det här en rimmad guidehandledning om Möklintas lokalhelgon Den helige smeden.*

## **Den helige smeden**

Möklinta Kyrka

i tjugo verser varav aderton framsagda

av dess skyddshelgon Divus Faber,

Den Heliga Smeden

Möklinta Kyrka är en medeltida kyrka som måste upplevas. Att fira gudstjänst i helgedomen är en upplevelse eftersom man inandas den medeltida atmosfären samtidigt som man lever i en helt annan tid än när den byggdes.

De människor som möjliggjorde och byggde denna kyrka i nordöstra Västmanland i Västerås stift tillägnas denna lilla skrift.

En resa genom kyrkan kan bli en färd i evigheten ...

### **I**

Se! Möklinta kyrka och klockstapel står  
på åsen sida vid sida.

Så har de gjort i månghundra år  
med utsikt mot skogarna vida

Väl inne i kyrkans högvälvda rum  
bakom ekport och vapenhus  
bor kärlekens evangelium.

Och en röst hörs i tidens brus ...

### **II**

-Välkomna från världens brusande gång!

Jag är den heliga smeden.

Välkomna från tidens buller och bång  
till en gudsfrid som hör till Eden!

Vem är jag? En smed ifrån Botebo  
som smitt kyrkportens järnbeslag  
för 500 år sedan och nu njuter ro  
i min grav till uppståndelsens dag.

### **III**

Jag vilar under golvet i Marias kor  
och hit har från när och fjärran  
kommit arma, längtande människor

för att få hjälp och bot av Herran.  
Ty många under har skett vid min grav  
allt sedan medeltid  
och synd och elände lyfts av  
och bytts mot gudomlig frid.

#### IV

Jag dömdes till döden och las i en båt  
i Älven uppströms vid stranden  
för ett brott jag gjort och jag flöt nedåt  
men räddades av Den Heliga Anden.  
Jag flöt i land. Så kan under ske.  
Och som tack till min Fader, så god,  
smidde jag portens beslag – ett, tu, tre!  
Åh, jag brann av iver och mod.

#### V

Låtom nu se oss i kyrkan omkring!  
Upplyftom hjärta och öga!  
Där! Åtta figurer som dansar i ring  
bland valven de fagra och höga!  
Till antal som Noas familj på sin tid,  
när syndernas flod vällde fram.  
Minns! I hans ark rådde himmelsk frid!  
Så stolt den på vågorna sam.

#### VI

En bild av de saligas eviga dans  
i himlen hos Gud, som förbarmar  
sig, är de åtta gestalternas mäktiga krans,  
där de jublar med lyfta armar.  
Låtom oss nu vända vår blick mot öst  
där kyrkans altarskåp står  
och utan att vi hör någon människas röst  
vår predikan av skåpet vi får.

#### VII

Anno 1513 i Antwerpens stad  
gjordes figurer av ek som förgylldes.  
De sattes i nischer i rad efter rad  
så skåpet till brädden fylldes.  
Och nu är det här, en dyrbar klenod,  
med glans som av Salomos guld.  
Hör! Det predikar: -Gud är god,  
som tvager vår synd och vår skuld!

## VIII

Se! Här föds han i Betlehems stall  
bland herdar och män så visa!  
Och från himlens höjd framtonar en trall  
när en änglakör Gud vill prisa.  
Vi ser också lidandets mörka dag.  
På korset på Golgata, där  
hänger vår Frälsare, pinad och svag!  
Vårt lidande är det han bär!

## IX

Rakt ovanför altaret hänger ett ur  
som utmanar tempelfriden,  
en anonym donation som med bravur  
än visar besökaren tiden.  
År 1780 sattes den opp  
begapad av kreti och pleti.  
Nu efter seklers skiftande lopp  
får den kraft av elektricitet, ni!

## X

På väggen i norr är predikstol'n satt  
med de fyra evangelister.  
Guds Ord är kyrkans dyraste skatt  
som hon aldrig någonsin mister.  
Se, Markus tätt vid Matteus käckt står  
med Lukas och Johannes bredvid,  
dag efter dag, år efter år  
på vakt till den yttersta tid!

## XI

Nu vänder vi ögat uppåt och fram  
mot östväggens höga fönster.  
Där bildar sex rutor ett grant monogram,  
ett heligt bokstavsmönster.  
Ett A och ett M syns däruti.  
Man ser dem efter ett tag.  
Men med bara helt lite fantasi  
blir allt klart som en sommardag!

## XII

A står för Ave, för Maria står M.  
Ett Ave Maria framträder.  
Var hälsad Maria! Du bär hem  
till oss Jesus i enklaste kläder.  
Och rakt nedanför i gyllne glans,  
när kyrkan var ung och fin,  
Den rena jungfrun själv återfanns,  
Alma Mater på latin.

## XIII

Jag hör hur du frågar. –Var är hon nu,  
Maria, Guds moder den blida?  
Jo, hon är med oss, kyrkans fru  
på väggen vid kyrkans norrsida.  
I Mariakoret där dopfunten står,  
från 1948 av sten,  
ler hon mot alla som i kyrkan ingår  
så mild och jungfruligt ren.

## XIV

Hon håller än barnet i sin famn,  
i Mariakoret det ljusa,  
där den vackra mattan har ett namn,  
”Fyra årstider”. Du kan höra dem susa.  
I korets värdeskåp finns en skatt,

brudkronor och nattvardskärl  
och Gustav Vasas bibel i skinnpärm satt  
med Guds Ord för längtande själ.

## XV

Passa nu på att ägna en blick  
åt kyrkgångens mellersta krona  
i mässing i ståtligt, fullgott skick  
och tänk på att möklintaborna  
med kol har köpt den! Du kan tro den ger ljus  
åt alla som här brukar be!  
En kostlig prydnad för Herrans hus  
från år 1803.

## XVI

Se nu mot väster, mot läktaren där,  
hur Sancta Cecilians orgelverk blänker!  
Sedan 1936 bjuds här  
församlingen tonrika skänker.  
I glädje och sorg spelas upp  
koraler till jubel och tröst.  
Och klockstapelns kråmiga tupp  
stämmer in med kraxig röst.

## XVII

Tillbaks till A och M! De står också för  
Arhangelos Mikael i vapenhuset,  
Guds kämpe Mikael, som nedgör  
och störtar draken i gruset.  
Vår kyrkas skyddande ängel är han,  
i trä från 1200-tal,  
framskulpterad av en okänd man  
vars mästarhand var sakral.

## XVIII

Och hör nu! A och M säger än mer ...  
Andreas Murmesters namn ska ej glömmas.

Han reste de kyrkoväggar vi ser.  
Hans verk får av tiden bedömas.  
Kring 1490 blev valven till  
med figurer som dansar i fest,  
som lovsjunger Herren, liksom vi vill.  
På hans bröllop är du en gäst!

## XIX

Gott folk! Nu är min talan slut!  
Gack! Gör er inga bekymmer!  
Självt vilar jag sorglös från livet ut  
i den frid som blott salighet rymmer.  
Men ibland så tar jag mig lite tid,  
i väntan på Herranoms dom,  
och täljer om Guds goda frid  
i hjärta och helgedom.

## XX

Så talade smeden från Botebo  
som räddad ur Dalälvens vatten  
smidde kyrkans port i tro,  
till vakt om den heliga skatten.  
Vilket under! Vi hörde själva hans röst.  
Den var stark som en stämman av järn.  
Och den talade till oss med glädje och tröst  
om Guds nåd som vårt himmelska värn.

Så talar Den heliga smeden.

I det nuvarande Mariakoret ska han ligga begravd, Helge Smed.  
En gammal processionsfana med bild av honom förstördes i en brand.  
En ny, modernare från 1900-talets slut förvaras numera i sakristian.

Den heliga smedens betydelse för kyrkan är urgammal.  
Till hans gravplats i kyrkan ska människor ha vallfärdat och botats från sina sjukdomar.  
Självt kastades Den heliga smeden i Dalälven för att sona ett brott.  
Han flöt i land vid Botebo i socknens norra del och benådades.  
Han ska också ha fått sin syn åter.  
Som tack göt han järnbeslagen till kyrkans ekport.

Så har vi i Möklinta ett folkligt helgon, på latin benämnt Divus Faber.  
Vid honom och kyrkan och Kristus kan vi fästa våra tankar  
medan tidens ström driver iväg med oss alla.

Måtte vi då av nåd få finna  
en god och mottagande strand  
hos Gud , Vår Fader i himmelen.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars-Olof Bergmark med Poeter.se id #94549 innehar upphovsrätten